

volta csak az irányelv kibocsátását követően vált világossá. A német szabályozás fent bemutatott ellentmondásossága feléled, ha a határidőhöz kötött kivételek határideje lejár. Az irányelv céljai – az elhasznált járművek környezetre gyakorolt hatásának minimalizálása és a hulladék keletkezésének lehetőség szerinti elkerülése – a Bizottság szerint legjobban a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának lehetőleg szigorú értelmezésével lennének elérhetőek.

(¹) HL L 269., 34. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2005. április 25-én benyújtott kereset

(C-186/05. sz. ügy)

(2005/C 171/14)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: L. Ström van Lier és S. Pardo Quintillán, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság, mivel tiltja a szeszesitalok független kereskedelmi közvetítők vagy kereskedelmi szállítványozók általi behozatalát, amely nem tekinthető az EK 30. cikk alapján indokoltnak, megsértette az Európai Közösséget létrehozó szerződés 28. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság álláspontja szerint az EK 28. cikk nem engedi meg Svédországnak, hogy szeszesitalok független kereskedelmi közvetítők vagy kereskedelmi szállítványozók általi magánbehozatalát általában megtiltsa. A Bizottság szerint továbbá a kereskedelmi korlátozás nem igazolható az EK 30. cikk alapján a lakosság egészségének védelmével az alábbi alapvető okokra hivatkozással: (1) a magánprofit korlátozása, (2) a szeszesitalokhoz való hozzáférés korlátozása vagy (3) az életkor ellenőrzésének szükségessége, mivel ezekben az esetekben az intézkedés a kitűzött cél eléréséhez nem szükséges és azzal nem is

arányos. Az a tény, hogy egyedül a kiskereskedelmi monopólium jogosult arra, hogy az ügyfelek kérésére magánbehozatalt végezzen, a Bizottság álláspontja szerint olyan kereskedelmi korlátozás, amelyet az EK 28. és 30. cikk alapján kell megítélni. A svéd kormány a maga részéről úgy ítéli meg, hogy a magánbehozatal tilalma a kiskereskedelmi monopólium fennállásának és működési módjának a része, és ezért az EK 31. cikk szerint kell értékelni, és mint ilyen, nem vezethet hátrányos megkülönböztetéshez vagy a tagállamok közötti verseny torzításához, és másodlagosan, annak megfelelőnek és arányosnak kell lennie.

Az Areios Pagos 2005. március 17-i végzésével a G. Agorastoudis és társai (C-187/05. sz. ügy), I. Panou és társai (C-188/05. sz. ügy), K. Kotsambougioukis és társai (C-189/05. sz. ügy), valamint G. Akritopoulos és társai (C-190/05. sz. ügy) kontra Goodyear Ellas AVEE ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-187/05., C-188/05., C-189/05. és C-190/05. sz. egyesített ügyek)

(2005/C 171/15)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Areios Pagos (Görögország) 2005. március 17-i végzésével, amely 2005. április 27-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a G. Agorastoudis és társai, I. Panou és társai, K. Kotsambougioukis és társai, valamint G. Akritopoulos és társai kontra Goodyear Ellas AVEE ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Areios Pagos a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Tekintettel arra, hogy a görög (nemzeti) jogban nem lehetséges a vállalkozás vagy üzem tevékenységének csupán a munkáltató elhatározásából történő megszűnését megelőző bírósági határozatot hozni, alkalmazni kell-e a 75/129/EGK bizottsági irányelv (¹) 1. cikk (2) bekezdésének d) pontját valamely vállalkozásnak vagy üzemnek a munkáltató saját kezdeményezésére történő megszűnése miatti csoportos létszámcsökkentés esetében akkor is, ha azt bírósági határozat nem előzte meg?”

(¹) HL L 48., 1975.2.22., 29. o.